

MÜCADELE EDEN GENÇLER VE SESSİZ TÜRK-İŞ

Aydınlık Gazetesi, 8 Haziran 2013

Yıldırım Koç

Türkiye tarihinin en kitlesel demokrasi ve özgürlük mücadelesini yaşıyoruz.
Meydanları dolduranlar kim?
Türkiye'nin yaklaşık yüzde 70'i ücretli.
Meydanları dolduranların çok büyük çoğunluğu da ücretlilerin çocukları ve ücretliler.
Demokrasi ve özgürlük mücadelesinin ana kitlesi kent emekçileri.
Peki, işçilerimizi, memurlarımızı, sözleşmeli personelimizi, geçici personelimizi temsil eden örgütler bu mücadelede yer alıyor mu?

DİSK, KESK ve Birleşik Kamu-İş alıyor.

Türkiye Kamu-Sen eylemlere başlamadı; ancak AKP'ye karşı bir duruş sergiliyor.

Memur-Sen ve Hak-İş konfederasyonları zaten AKP'nin çizgisini izliyor. AKP'ye karşı gelişen ve özellikle Başbakan'ı hedef alan büyük gösterilere bu örgütlerin olumlu bakması söz konusu değil.

Türk-İş ise, olayların başlamasından bir hafta sonra, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve Başbakan Vekili Bülent Arınç'ın havayı yumuşatmaya yönelik açıklamalarının ardından, 5 Haziran 2013 Çarşamba günü bir açıklama yaptı.

Akil Mustafa Kumlu etrafta yok. Akilliğe devam mı ediyor? Uluslararası Çalışma Örgütü'nün Uluslararası Çalışma Konferansı'na katılma gerekçesiyle Cenevre gezisine mi gitti? Yoksa yine umrede mi?

Türk-İş'e bağlı sendikaların yüzbinlerce üyesinin ve/veya çocuğunun katıldığı gösteri ve yürüyüşlerde Türk-İş Genel Sekreteri Pevrul Kavlak, Türk-İş Genel Mali Sekreteri Ergün Atalay, Türk-İş Genel Teşkilatlanma Sekreteri Nazmi İrgat ve Türk-İş Genel Eğitim Sekreteri Ramazan Ağar yok.

Bu kişilerin temsil ettiği kitleler ve onların çocukları meydanlarda gaz yerken, ısanırken, coplanırken, bu kişiler, bu üyelerin verdikleri sendika aidatları sayesinde kavuştukları büyük olanakların keyfini çıkarıyorlardı.

Sendika ne için var?

Sendika, üyesinin ve ailesinin çıkarlarını korumak, zor gününde onun yanında olmak için var.

Demokrasi ve özgürlük için mücadeleye katılan, uygulanan AKP zulmüne karşı çıkan üyelerinin ve onların ailelerinin yanında olmayan bir Türk-İş, örneğin, toplu sözleşmelerde başarılı olabilir mi?

Yöneticileri gaz yemeyi göze alamayan Türk Metal'in MESS toplu sözleşmeleri başarılı mıdır?

Birkaç gün önce Kızılay'da gösteriye giden 13-14 yaşlarında üç genç gördüm. Birinin elinde "Tayyip istifa" yazan küçük bir karton vardı. İkincisinin elinde Atatürk resmi, üçüncüsünün elinde Türk bayrağı. Güle oynaya Kızılay'a gidiyorlardı.

4 Haziran Salı günü de kızlı-erkekli yüzlerce "delikanlı" ortaokul ve lise öğrencisinin ardından Sıhhiye'den Kızılay'a kadar yürüdüm.

Birçok kişi bu gençlerin cesaretini gösteremiyor.

Mustafa Kumlu, Ergün Atalay ve Ramazan Ağar'ın sendikalarının kamu kesiminde onbinlerce işçi adına toplu sözleşme görüşmeleri sürüyor.

Hükümete karşı gençlerin tavrını göstermeyen bu kişilerin Hükümetten istediklerini alabileceklerini düşünebiliyor musunuz?

Demokrasi ve özgürlük için tepki göstermeyen sendikacılar, üyesinin ücretinin artırılması mücadelesinde ciddiye alınmaz.

Sendikacının görevi, üyesinin yakınının cenazesinde tabut taşımak, çocuğunun sünnetinde veya düğününde altın takmak, karakola düşen üyeyi oradan çıkarmak, hastalanan üyenin hastanede işini yapmakla sınırlı değildir.

Sendikacının esas görevi, üyesinin ve ailesinin yaşadığı ülkenin bütünlüğünün ve bağımsızlığının korunması, hükümetlerin yanlış politikalarına karşı çıkılması, demokrasi ve özgürlük mücadelesinin desteklenmesidir.

Peki, bu hükümetin "akil" olarak atadığı kişilerin ve bu durumu kabullenenlerin, sendikacılığın esas görevlerini yerine getirmesini bekleyebilir misiniz?

Yanıtı siz verin.